

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 17P/59/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6622203581
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Ragačová Černíková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2024:6622203581.13

Uznesenie

Okresný súd Lučenec vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky - C. D. E., narodená XX.XX.XXXX, bytom trvale A. X, XXX XX B., t. č. F. XX, XXX XX G. H., bytom zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Andrea Oroszová, advokátka, so sídlom Žižkova 19, 040 01 Košice a otca - I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale J. XX, XXX XX F., zastúpeného splnomocneným zástupcom: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, so sídlom Štúrova 20, 040 01 Košice, o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd u p r a v u j e s t y k otca I. B., narodeného XX.XX.XXXX s maloletým A. B., narodeným XX.XX.XXXX tak, že otec si prevezme maloleté dieťa u matky D. E., narodenej XX.XX.XXXX každý páry týždeň v kalendárnom roku v sobotu o 8,30 hod. v mieste bydliska matky a vráti maloleté dieťa matke na tom istom mieste v nasledujúci deň v nedeľu o 12,30 hod.

II. Týmto dochádza k zmene úpravy styku naposledy upravenom uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 17P/59/2022-559 zo dňa 10.01.2024, právoplatným dňa 16.01.2024, ktorým došlo k zmene úpravy styku otca s maloletým v zmysle uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 12CoP/94/2023-458 zo dňa 29.09.2023.

odôvodnenie:

1. Výrokom I. uznesenia Okresného súdu Lučenec č. k. 17P/59/2022-298 zo dňa 14.06.2023 potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 12CoP/96/2023-449 zo dňa 29.09.2023 bol maloletý A. B. dočasne zverený do osobnej starostlivosti matky. Uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 12CoP/94/2023-458 zo dňa 29.09.2023 došlo k zmene uznesenia okresného súdu o úprave styku (č. k. 17P/59/2022-193 zo dňa 17.05.2023) tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každú páru sobotu v mesiaci od 08.30 hod. do 11.30 hod a od 15.00 hod. do 17.30 hod. a každú páru nedeľu v mesiaci od 08.30 hod. do 11.30 hod. Otec si maloleté dieťa prevezme v mieste bydliska dieťaťa a po ukončení styku dieťa v mieste jeho bydliska odovzdá matke dieťaťa. Matka dieťaťa je povinná maloleté dieťa na stretnutie s otcom pripraviť a v stanovených termínoch ho riadne otcovi odovzdať. Rodičia maloletého dieťaťa sú povinní, v prípade, že sa stretnutie zo závažných dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť druhému rodičovi túto skutočnosť najneskôr 24 hodín pred začiatkom styku, inak bezprostredne potom, čo vznikne dôvod, pre ktorý sa stretnutie nebude môcť uskutočniť. Otec dieťaťa má v takomto prípade právo na náhradný termín styku s maloletým dieťaťom v rozsahu zodpovedajúcom stretnutiu, ktoré sa z titulu dôvodných prekážok neuskutočnilo. Následne uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 17P/59/2022-559 zo dňa 10.01.2024, právoplatným dňa 16.01.2024 bola upravená dočasne vyživovacia povinnosť otca (výrok I.) a výrokom II. bol dočasne upravený styk otca I. B., narodeného XX.XX.XXXX s maloletým A. B., narodeným XX.XX.XXXX tak, že:

- otec si prevezme maloletého u matky každú páru sobotu v mesiaci o 08.30 hod. v mieste jej bydliska a vráti jej ho v ten istý deň v sobotu na tom istom mieste o 17.00 hod.,

- otec si prevezme maloletého u matky každú párnú nedeľu v mesiaci o 08.30 hod. v mieste jej bydliska a vráti jej ho v ten istý deň v nedeľu na tom istom mieste o 12.30 hod. Keďže k dočasnej úprave styku otca s maloleťým došlo na pojednávaní dňa 10.01.2024 na základe vzájomnej dohody rodičov, takto dočasne upravený styk sa rodičia zaviazali dodržiavať a matka maloleté dieťa na styk s otcom vopred pripraviť, otec maloleté dieťa v stanovené termíny od matky prevziať a vrátiť jej ho v poriadku. Z vyjadrenia obidvoch rodičov je zrejmé, že styk otca v rozsahu uvedenom vo výroku II. uznesenia č. k. 17P/59/2022-559 zo dňa 10.01.2024 prebieha riadne, obaja rodičia upravený rozsah styku otca s dieťaťom rešpektujú. Na pojednávaní dňa 12.02.2024 matka prostredníctvom právnej zástupkyne uviedla, že styk v rozsahu, v akom bol rodičmi odsúhlasený a osvedčený aj kolíznym opatrovníkom, sa ukázal ako prospešný a v záujme maloletého dieťaťa a nastavovanie iných hraníc stykov by podľa matky nebolo v záujme maloleté dieťaťa (vyjadrenie k návrhu otca na zabezpečovanie starostlivosti o maloletého otcom v mieste bydliska otca po dobu pracovného týždňa matky).

2. Dňa 25.03.2024 o 20:53 hod. otec doručil súdu prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal o zrušenie výroku II. uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 17P/59/2022-559 zo dňa 10.01.2024 o dočasnej úprave styku otca s maloleťým synom a žiada rozšírenie tohto styku tak, že otec je oprávnený stykať sa s maloleťým A. v každom párnom kalendárnom týždni v roku v čase od piatka 15.30 hod. do nedele do 18.00 hod. Otec si prevezme maloletého A. v mieste bydliska matky v čase určenom pre začiatok styku a matke ho odovzdá v čase určenom pre koniec styku na tom istom mieste.

3. V podanom návrhu uviedol, že tunajšiemu súdu je z doterajšieho priebehu konania zrejmé, že matka maloletého A. od svojho odchodu zo spoločnej domácnosti s otcom, ale predovšetkým od svojvoľného presťahovania maloletého A. matkou do Lučenca (a následne opäť svojvoľne do Rimavskej Soboty) bránila v styku otca s maloleťým A. a otcovi bolo umožnené mať kontakt s maloleťým A. len na základe zásahu súdu do výkonu rodičovských práv a povinností – neodkladných opatrení, ktorými bol upravený styk otca s maloleťým A.. Naposledy bol tento styk upravený uznesením súdu zo dňa 10. januára 2024. Tento styk otca s maloleťým A. sa realizuje už 2 a pol mesiaca a otec je toho názoru, že tento rozsah styku už splnil svoj účel, spočívajúci v tom, aby maloleťý A. považoval starostlivosť otca za prirodzenú súčasť svojho života (tak, ako v čase spolužitia rodičov pred tým, než do tejto starostlivosti svojvoľne a spôsobom nerešpektujúcim právo otca na výchovu syna a právo maloletého A. na starostlivosť otca, zasiahla matka). Maloleťý A. sa v prítomnosti otca správa prirodzene, otcovu starostlivosť prijíma so samozrejmosťou, u otca sa cíti bezpečne a isto, čo je zrejmé z jeho bezprostredného a spontánneho správania. V situácii, kedy, ako bolo už vyššie uvedené, maloleťý A. považuje kontakt s otcom za prirodzený a rovnako prirodzene prijíma jeho starostlivosť, niet dôvodu na to, aby rozsah ich styku bol naďalej obmedzovaný takým nedostatočným rozsahom, ako je ustanovený v rozhodnutí súdu zo dňa 10. januára 2024. Otec zdôraznil, že v čase vydania tohto rozhodnutia rozsah styku zodpovedal dovtedajšej úrovni kontaktov medzi otcom a synom, ale práve vďaka nariadenému neodkladnému opatreniu sa vzťah medzi otcom a synom rozvinul takým spôsobom, že v súčasnosti neexistuje dôvod, pre ktorý by otcovi nemalo byť umožnené participovať na výchove maloletého A. v rozsahu, ktorý sa, čo i len vzdialene, blíži k naplneniu práva maloletého A. na rozvíjanie rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi. Otec zároveň poukázal na tú skutočnosť, že vek maloletého A. si vyžaduje, aby k zmene úpravy jeho styku s otcom došlo bezodkladne, pred rozhodnutím súdu vo veci samej. Je všeobecne známou skutočnosťou, že v takom útlom veku, v akom je maloleťý A. sa dieťa vyvíja spôsobom, ktorý je neporovnateľný s vyšším vekom, keď sa mení v priebehu mesiacov. Otec má právo byť účastný v miere, ktorá zodpovedá vzťahu otca a syna v živote maloletého A. a ten má rovnako právo na to, aby otec bol v jeho živote prítomný v najväčšej možnej miere..

4. Kolízny opatrovník v podaní zo dňa 15.04.2024 vyjadrili nesúhlas s podaným návrhom otca, mal za to, že situácii, kedy sa jeden z rodičov domáha úpravy styku neodkladným opatrením, predchádzajú závažné životné udalosti, ktoré pochopiteľne zanechajú na rodičoch negatívne emocionálne následky. Záujem maloletého dieťaťa však musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloleťým dieťaťom. V tejto súvislosti úrad akceptuje potrebu dieťaťa rozvíjať pozitívne rodinné vzťahy aj s otcom, s ktorým má dieťa aktuálne vytvorené pozitívne citové väzby. Kolízny opatrovník usudzuje, že prechovávané pozitívne emócie maloletého dieťaťa k otcovi sú výsledkom výchovného vplyvu matky a to aj napriek negatívnym skutočnostiam, ktoré viedli k rozchodu rodičov. Úprava styku u maloletého dieťaťa by mala zohľadňovať najmä okolnosti na strane maloletého dieťaťa. Nepopierajúc právo otca a jeho vôľu podieľať sa na

výchove maloletého dieťaťa a nevyhnutnosť výchovného otcovského prvku aj v takomto útlom veku dieťaťa, kolízny opatrovník konštatoval, že neexistuje žiaden zákonom určený rozsah úpravy styku. Tento sa zisťuje individuálne. V prípade maloletého A. zastával kolízny opatrovník názor, že upravený styk má zohľadňovať jeho vek a s tým súvisiace potreby dieťaťa, zdravotný stav dieťaťa, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v starostlivosti, doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim dieťaťa a vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča. Na úpravu styku majú vplyv aj okolnosti na strane rodičov, ich vzájomný vzťah, ich časové a ekonomické možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča, spoje a pod. Kolízny opatrovník poukázal na tú skutočnosť, že maloleté dieťa vo veku necelých 3 rokov musí mať zachovaný denný režim. Z podaného návrhu otca podľa kolízneho opatrovníka nie je zrejmé, či otec bude maloletého A. presúvať niekoľko kilometrov do miesta svojho bydliska, alebo styk bude realizovať v mieste aktuálneho bydliska dieťaťa. Z dostupných informácií je zrejmé, že cesta vlakom do bydliska otca (G. H. – F., t.j., vzdialenosť 147 km) trvá cca 3 hodiny. Cesta osobným motorovým vozidlom trvá 1 hodinu a 47 min., pri prekonaní 126 km. Podľa vyjadrenia matky, otec na styk pricestoval obvykle vlakom. Z hľadiska záujmu maloletého by takéto presúvanie vlakovým spojom bolo podľa kolízneho opatrovníka pre maloletého škodlivé.

Kolízny opatrovník mal za to, že okresný súd zatiaľ neupravoval styk počas nočných hodín, najmä z dôvodu nízkeho veku dieťaťa a silnej citovej väzby na matku. Silná emocionálna väzba na matku a s tým spojené odlúčenie od nej, malo spočiatku výrazný vplyv aj na samotnú realizáciu styku. Avšak aj výchovným vplyvom matky a účasťou psychológa RPPS sa aktuálne styk realizuje v súlade s uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 17P/59/2022-559 zo dňa 10.01.2024 právoplatného dňa 16.01.2024, pričom maloletý A. styk neodmieta. Za daných okolností si maloletý zvykol na odlúčenie od matky počas dňa. Touto úpravou je aktuálne podľa kolízneho opatrovníka zachovaná primeraná kontinuita výchovného vplyvu otca, s prihliadnutím na nízky vek dieťaťa z hľadiska jeho psychomotorického vývoja, ako aj jeho denného režimu.

Vzhľadom na vyššie uvedené mal kolízny opatrovník za to, že rozšíreniu styku počas nočných hodín by malo predchádzať dokazovanie vo veci samej, z dôvodu nízkeho veku dieťaťa a silnej citovej väzby na matku. V tejto súvislosti by bolo relevantné kvalifikované vyjadrenie detského psychológa, nakoľko odlúčenie od matky počas celého víkendu, vrátane nočného spania, má výrazný vplyv na priaznivý psychomotorický vývin dieťaťa. Konštatujeme, že aj napriek nízkemu veku, dieťa veľmi citlivo vníma situáciu, ktorá v rodine nastala, čo môže prispieť k tomu, že dieťa je oveľa viac psychicky zaťažované. Preto rodičia by všetky svoje ďalšie kroky mali smerovať k tomu, aby dieťa túto situáciu zvládlo bez ďalšej stresujúcej záťaže a aby každé ďalšie rozhodnutie týkajúce sa výchovy maloletého bolo najmä v jeho záujme. Podľa názoru kolízneho opatrovníka zo strany otca nebola preukázaná naliehavá a nevyhnutná úprava pomerov, nakoľko od poslednej úpravy styku prešli iba tri mesiace.

5. Na vyjadrenie kolízneho opatrovníka otec reagoval podaním zo dňa 22.04.2024, v zmysle ktorého otec vyvrátil domnienky kolízneho opatrovníka, že za účelom realizácie styku s maloletým by otec podrobne maloletého únavnej ceste vlakom alebo autom do miesta bydliska otca, nakoľko na uvedené neexistuje žiaden logický, ani rozumný dôvod, prečo by tak otec konal. Pre otca je nepredstaviteľné, že mu kolízny opatrovník pripisuje úmysel „trmácať sa“ s maloletým A. vlakom z G. H. I. F. a následne o dva dni späť z F. I. G. H.. Otec predkladá návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodov, ktoré opakovane prezentuje v priebehu celého konania. Jeho syn je preňho tým najdôležitejším na svete a vynaloží všetko úsilie, aby bol v jeho živote prítomný. Je presvedčený o tom, že ani súd a ani kolízny opatrovník nespochybňuje, že pre dieťa vo veku maloletého A. je kľúčovou otázkou, ovplyvňujúcou jeho život spôsobom, ktorý je možné ťažko v neskoršom veku zvrátiť, prítomnosť oboch rodičov a možnosť vytvárať si s obidvoma rodičmi plnohodnotný vzťah. Otec navrhuje rozšíriť jeho styk s maloletým A., aby maloletý A. zažíval pocit domova a dôvernosti aj s ním, teda s otcom, a aby ich spoločný čas zahŕňal v sebe aj také základné rituály, ktorými je ranné vstávanie či zaspávanie, bez toho, aby tento čas bol rozpočítaný na niekoľko minút. Otec je disponovaný a motivovaný vytvoriť pre maloletého A. pri styku také vlúdne a prijímajúce prostredie, aby zabezpečil psychickú a emocionálnu pohodu maloletého A.. Je úplne absurdnou predstava, že by otec mohol čo i len uvažovať o tom, že súčasťou tejto „pohody“ by malo byť niekoľkohodinové trmácanie sa vlakom s maloletým A. v piatok z G. H. do F. a následne v nedeľu z F. I. G. H.. Otec chce zabezpečiť všetky podmienky pre to, aby s ním bol maloletý A. šťastný a súčasťou vytvárania týchto podmienok nie je vystavovanie jeho milovaného syna úmornému cestovaniu vlakom, ktoré maloletého A. unaví a rozladí nepochybne viac, ako dospelého človeka. Samotná skutočnosť, že kolízny opatrovník takéto úvahy vo svojom stanovisku rozvíja, napovedá podľa otca o nie celkom nezaujatom prístupe z jeho strany k otcovi.

Pokiaľ kolízny opatrovník poukazuje na nízky vek dieťaťa, otec uvádza, že maloletý A. má 2 roky a 9 mesiacov a len vďaka neodkladným opatreniam zo strany súdu sa podarilo zabezpečiť styk otca s maloletým dieťaťom, ktorému matka dlhodobo bránila. Otec poukazuje na to, že súčasťou spisu je napríklad aj taký absurdný argument matky, ktorým obhajovala to, že otcovi neumožní styk s maloletým A., akým bolo jej tvrdenie, že voči otcovi bolo začaté trestné stíhanie. Táto skutočnosť bola lžou zo strany matky a podľa otca jej poslúžila na to, aby otcovi bránila v určitom čase v styku s maloletým A.. Takýchto pseudoargumentov bolo zo strany matky viacero a pre otca je ťažko pochopiteľné, ako je možné, že zo strany kolízneho opatrovníka sú tieto postoje matky prehladané, a v neprospech otca, naopak, kolízny opatrovník konštruuje absurdné úvahy o tom, že otec využije prípadný rozšírený styk s mal. A. na to, aby ho umoril cestou vlakom z G. H. I. F. a z F. I. G. H..

Pokiaľ kolízny opatrovník namieta, že v predmetnej veci absentuje prvok naliehavosti, opätovne podľa otca prehliada situáciu, ktorá nastala vo vývoji maloletého A. po tom, čo ho matka svojvoľne presťahovala najprv zo spoločného bydliska s otcom v F., a od septembra 2022 do B.. Toto konanie matky a následné bránenie otcovi v styku s maloletým A. malo za následok, že styk medzi otcom a maloletým synom sa musel rozvíjať postupne, na základe neodkladných opatrení nariadených súdom. V situácii, kedy je maloletý A. zvyknutý na starostlivosť otca a obracia sa naňho s dôverou, neexistuje podľa otca žiaden dôvod, pre ktorý by nemal byť záujem na rozvíjaní bližšieho a intenzívnejšieho vzťahu medzi otcom a maloletým dieťaťom považovaný za naliehavú potrebu na strane maloletého A..

Otec má za to, že z doterajšieho priebehu konania vyplýva nespochybniteľná snaha matky eliminovať na najnižšiu možnú mieru účasť otca na výchove maloletého A.. Matka otcovi zásadne neodpovedá na otázky, týkajúce sa napríklad aktivít maloletého A.. Napriek otcovým opakovaným žiadostiam mu nezasiela žiadne fotografie, či videá. Matka odmieta podať otcovi informácie o zdravotnom stave maloletého A. (tie podáva len vtedy, keď oznamuje otcovi, že styk nie je možné uskutočniť). Príkladom matkinej neustávajúcej snahy minimalizovať účasť otca na starostlivosti o maloletého A. je komunikácia ohľadom psychologického vyšetrenia, potrebu ktorého matka oznámila v podaní súdu zo dňa 2. apríla 2024. Otec sa obrátil na matku so žiadosťou o informáciu, kedy a kde sa toto vyšetrenie uskutoční. Na štyri pokusy získať tieto informácie matka nereagovala a až po piatej otázke k tejto veci bola ochotná otcovi oznámiť meno psychologičky a dátum vyšetrenia. Toto psychologické vyšetrenie maloletého A. sa uskutočnilo 18. apríla 2024 u C. E. K., L., psychologičky. V uvedený deň nebola z tohto vyšetrenia vyhotovená správa.

Otec teda zotrval na svojom návrhu v celom rozsahu a mal za to, že neexistuje žiaden dôvod, ktorý by vyplýval z najlepšieho záujmu maloletého A., ktorý by odôvodňoval obmedzenie jeho styku s otcom na niekoľko hodín v priebehu dvoch týždňov, tak, ako to ustanovuje doterajšia úprava.

6. Matka dňa 24.04.2024 doručila vyjadrenie k podanému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom uviedla jednoznačný nesúhlas s návrhom otca na rozšírenie styku s maloletým dieťaťom a žiadala návrh otca v celom rozsahu zamietnuť.

Matka súdu písomne oznámila, že vyjadrenie k návrhu otca doručí po absolvovaní pedopsychologického (pedopsychiatrického) vyšetrenia, ktoré bolo maloletému doporučené jeho pediatričkou, pretože maloletého po stykoch s otcom zakaždým trápili zdravotné ťažkosti, resp. sa jeho zdravotný stav zhoršil. Z absolvovaných vyšetrení bolo pediatričkou usúdené, že sa zdravotný stav maloletého pravdepodobne zhoršuje z dôvodu stresu alebo úzkosti vyvolaných stykom s otcom.

Napriek absolvovaniu vyšetrenia maloletého u klinickej psychologičky C. E. K., L. v I. F. dňa 18.4.2024 v sprievode oboch rodičov, ktorá s maloletým vykonala vývojové testy, táto nestihla do konania predložiť správu o výsledku tohto šetrenia maloletého z dôvodu jej aktuálnej dočasnej pracovnej neschopnosti. Psychologička v rámci vyšetrenia sledovala osobitne maloletého v prítomnosti matky a v prítomnosti otca. Maloletý podľa vyjadrenia matky veľmi silnými emóciami reagoval na separáciu od matky, celé pozorovanie neutíšiťne plakal. Z dôvodu, že maloletý nedokázal prestať plakať v prítomnosti otca, ktorý ho nedokázal utíšiť, bola privolaná opätovne matka. Obom rodičom bolo oznámené, že z tohto dôvodu vyšetrenie prebehlo iba čiastočne, nakoľko maloletý bol emocionálne rozrušený a vyčerpaný, preto nechcela psychologička pokračovať v ďalšom testovaní a pozorovaní maloletého s prihliadnutím na jeho emočný stav, ktorý bol vyvolaný neprítomnosťou matky. Z tohto dôvodu psychologička navrhla, aby rodičia s maloletým pokračovali v konzultácii, pričom majú absolvovať ešte 2 až 3 stretnutia, za účelom ďalších vyšetrení.

K návrhu otca matka uviedla, že na nariadenie neodkladného opatrenia nie sú splnené zákonné podmienky, a to potreba bezodkladnej potreby úpravy pomerov. V návrh absentujú okolnosti, z ktorých by vyplývala potreba tak intenzívneho a razantného rozšírenia stykov otca s maloletým. Podľa matky návrh otca nedosahuje potrebnú intenzitu pre neodkladnú úpravu pomerov, ktorú otec v návrhu ani neosvedčil.

Matka poukázala na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 32P/190/2019-40 zo dňa 16.8.2019, v ktorom sa uvádza: „V zásade styk otca s maloletým dieťaťom, ktoré je t. č. vo faktickej osobnej starostlivosti matky, by bol ohrozený alebo porušený za predpokladu, ak matka otcovi odopiera styk s dieťaťom. Pokiaľ sa rodičia nevedia o styku otca s maloletým dohodnúť, je dôvodné, aby prípadne takýto návrh podal otec, ktorému z právneho vzťahu vzniká oprávnenie styku.“ Z citovanej časti uznesenia je podľa matky preukázané, že neodkladné opatrenie vo veci styku by bolo možné nariadiť za predpokladu, ak by matka odopierala otcovi styk s dieťaťom, čo nie je daný prípad, a preto nemožno neodkladným opatrením rozširovať styk, keďže inštitút neodkladné opatrenia nemá nahrádzať, resp. „suplovať“ konanie a rozhodnutie vo veci samej.

Matka súhlasí a stotožňuje sa s vyjadrením kolízneho opatrovníka zo dňa 15.4.2024, ktorý uviedol, že zo strany otca nebola preukázaná naliehavá, nevyhnutná a bezodkladná úprava pomerov. Navyše, od poslednej úpravy styku prešli iba tri mesiace, v rámci ktorých nedošlo k žiadnym významným okolnostiam, ktoré by dôvodili zmenu tejto úpravy.

V súvislosti s navrhovanou úpravou stykov otca s maloletým, ktorý návrhom žiada stykať sa s maloletým v každom párnom kalendárnom týždni v roku v čase od piatka 15.30 hod. do nedele do 18.00 hod., matka uvádza, že maloletý doposiaľ ani jedinýkrát neprespal noc bez matky. Na takéto odlúčenie od matky maloletý nie je pripravený, čím je vylúčený jeho najlepší záujem a takéto odlúčenie od matky by mohlo podľa matky spôsobiť nenapraviteľnú škodu na jeho emocionálnom zdraví a psychickej pohode. Podľa matky je priam zarážajúce, že otec od poslednej úpravy styku zo dňa 10.1.2024 požiadal neodkladným opatrením o tak razantný zásah do starostlivosti o dieťa, pričom od tejto úpravy prebehlo iba 5 stykov. Matka poukazuje na to, že v danej veci už bolo rozhodnuté o stykoch v intervale 8hodín v sobotu a 8hodín v nedeľu, pričom tento styk bol zrušený Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 12CoP/94/2023 z 29.9.2023, kde v bode 7. odôvodnenia tohto uznesenia sa uvádza, že zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia (§360 a nasl. CMP) vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo) ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia nemusí byť nepochybne preukázaný, musí však byť osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo základnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, s ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom je vždy potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ.

Matka upriamila pozornosť na bod 12. vyššie spomínaného uznesenia, kde Krajský súd v Žiline poukazoval na to, že sa jedná o neodkladné opatrenie a preto styk ktorý bol určený, považoval nadriadený súd za dostačujúci pre udržanie väzby dieťaťa v tomto veku s otcom. S poukazom na Uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 12Cop/94/2023, súd ktorý rozhodoval o stykoch otca s maloletým v tomto konaní, má matka za to, že styk, ktorý je určený teraz, je dostačujúci pre udržanie väzby otca s dieťaťom. Teda aj z tohto dôvodu, ak by Okresný súd Lučenec vyhovel neodkladnému opatreniu, svojim rozhodnutím by odporoval Uzneseniu Krajského súdu v Žiline, ktorý sa dostatočne jasne a presvedčivo vyjadril v danom konaní o styku a inštitúte neodkladného opatrenia. Matka týmto žiada, aby Okresný súd Lučenec akceptoval názor a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, ktorý sa v danej veci k styku vyjadril. Uznesenie Krajského súdu v Žiline bolo vydané dňa 29.09.2023, kedy sa súd nestotožnil so stykom v rozsahu 8 hodín v sobotu a 8 hodín v nedeľu. Od tohto uznesenia do podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia otcom ubehlo 6 mesiacov, pričom za toto obdobie nedošlo k podstatnej zmene okolností ani na 1 strane a právo rodiča na styk s dieťaťom nebolo ohrozené a nebolo do neho zasiahnuté, aby sa mu mala poskytnúť ochrana v podobe neodkladného opatrenia. Otcom žiadaná úprava rozsahu stykov v jeho návrhu v intenciách od piatku od 15:30hod. do nedele do 18:00hod., je preto podľa matky nedôvodná a predstavuje extrémnu zmenu rozsahu styku, ktorý upravil spomínaným uznesením Krajský súd v Žiline.

Relevantné v okolnostiach veci je, že otec sa zúčastňoval asistovaného styku s maloletým pomocou psychologičky a kolízneho opatrovníka v Lučenci, aby nadobudol rodičovské zručnosti. Tento styk bol pre vzťah otca s maloletým určený ako nevyhnutný, pretože maloletý bol (a stále je) silne emocionálne naviazaný na matku a otec narážal na problémy pri jeho odlúčení od matky.

Z návrhu otca nie je zrejmé, kde sa má styk otca s maloletým realizovať, kde sa bude maloletý v čase styku nachádzať, na čo upriamil pozornosť aj kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení. Matka má z tohto dôvodu oprávnené obavy, kde sa maloletý bude nachádzať, či s ním otec plánuje zakaždým cestovať niekoľko hodín do F. a späť do G. H., ako chce otec zabezpečovať prepravu, keď on sám

dochádza vlakom, čo preukázal aj v samotnom konaní, keď poukazoval na cestovné náklady vlakovej dopravy. Otec neuviedol, či plánuje zotrvať v G. H. a prespať s maloletým na hotelovej izbe, prípadne, ak bude zotrvať v G. H., tak či s maloletým bude vždy v inom hotely, ak bude obsadený hotel z predchádzajúceho styku, tieto skutočnosti nie sú v samotnom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia uvedené. V danom prípade, ak by dochádzalo k zmene hotelov a hotelových izieb, pre dieťa by každý takýto styk predstavoval stres a strach z neznámeho. Matka uvádza, že otec neprišiel na styk ani raz autom.

Matka spochybnila tvrdenia v návrhu otca, že otec vie komplexne zabezpečiť starostlivosť o maloletého. Maloletý u otca nestrávil doposiaľ viac času, ako 8 a pol hodiny denne. Skutočnosť, že maloletého otec uloží, avšak len ojedinele na popoludňajší spánok, kedy je dieťa vo veku 3 rokov prirodzene ospalé, ešte za žiadnych okolností neosvedčuje, že otec dokáže maloletého upokojiť pred spaním a uspať bez prítomnosti matky, ktorá to ako jediná celý doterajší život maloletého vykonávala a naďalej vykonáva. Matka však k tomu uvádza, že zväčša otec matke odovzdáva maloletého s tým, že maloletý nemal poobedňajší spánok, otec dieťa neuspal. Tieto skutočnosti matka preukáže v konaní vo veci samej sms správami od otca.

Pokiaľ otec navrhuje s maloletým tráviť víkendy na byte na J. M. F., matka k tomu uvádza, že v tomto prostredí maloletý nebol od 15.7.2022. Daný byt maloletý nepozná, nemôže si ho pamätať. Navyše, v danom byte v čase odchodu zo spoločnej domácnosti maloletý nemal vytvorenú detskú izbu, nemal zabezpečený priestor pre seba. Prostredie bytu na J. by tak bolo pre maloletého neznáme, čo s určitosťou nemôže prispieť jeho psychickej pohode, zvlášť, keď má byť v takomto neznámom prostredí bez svojej matky. Matka k vyjadreniu prikložila ako dôkaz fotografie z izby, ktorá v čase ich spolužitia mala slúžiť ako detská izba, avšak na tento účel nikdy neslúžila. Otec detskú izbu vymedzil ako svoju pracovňu, hromadil v nej odpadky, nedojedené jedlo, baliaci materiál, špinavý príbor a veľké množstvo špinavého šatstva, do tejto izby mala matka zakázaný vstup a nesmela tam ani len nahliadnuť. Akákoľvek snaha matky o upratanie a vytvorenie plnohodnotnej detskej izby sa skončila hádkou – podľa otca matka nerešpektovala jeho právo na súkromie a vlastnú izbu. Jedným z dôvodov prečo matka opustila otca bola aj obsesná porucha otca hromadiť veci a neporiadok, ktorý nemohla upratať. Matka uvádza, že maloletý mohol mať vymedzený priestor v obývacej izbe, ktorý aj tak musel byť ohradený, aby nezasahoval do komfortnej zóny otca, aby sa maloletý svojvoľne pohyboval po byte a nezavadzal otcovi. Matka domácnosť opustila dňa 15.07.2022, kedy správanie otca voči nim bolo neúnosné, kedy otec začal prespávať v ohrádke maloletého s tým, že nedokázal tolerovať jeho priestor. Preto fotografia detskej izby, slúžiaca ako príloha k inzerátu, je fotografia, na ktorej je už poupratovaná izba na účely predaja. Táto detská izba nikdy tak nevyzerala a preto pre maloletého byt na J. je neznámym prostredím, maloletý si môže nanajvýš pamätať ohrádku a v nej ležiaceho otca. Z týchto dôvodov tvrdenia otca o tom, že dieťa by bolo v domácom prostredí v F. je tendenčným tvrdením otca s úmyslom zavádzať súd. Otec maloletého mal a podľa matky je vysoko pravdepodobné, že stále má problém s čistotou a hygienou v domácnosti, preto matka má dôvodnú obavu, v akom prostredí by sa maloletý v F. nachádzal.

Matka ďalej uviedla, že od poslednej úpravy styku maloletého s otcom (10.1.2024) sa doposiaľ určený styk zakaždým realizoval, a to aj vtedy, keď bol maloletý chorý. Matka upriamila pozornosť na priebeh a správanie sa otca na poslednom styku (20.4.2024). Maloletý v čase, keď bol realizovaný styk s otcom, dostal náhly tráviaci problém, dvakrát zvracal. Otec v panike a nemohúcnosti okamžite kontaktoval matku, keďže nevedel, čo má s maloletým robiť a chcel ho vziať na urgentný príjem. Matka mu uviedla, že na takéto vyšetrenie nie je dôvod, keďže maloletému sa stav nezhoršoval a maloletý by bol zbytočne vystavený nemocničným prostrediu a ošetrovaniu lekárom, pričom takého zdravotné problémy sa ani neošetrujú. Po tom, ako matka otcovi uviedla, že na urgent ho kvôli prechodným tráviacim ťažkostiam brať nemusí, otec odovzdal matke maloletého, keďže nevedel, čo má s maloletým robiť, aká lieky mu má podať, akú stravu mu má dať, nevedel mu zabezpečiť adekvátnu starostlivosť. Otec odovzdal matke dieťa po cca 3 hodinách od začiatku styku. Otec sa ani len nepokúšal o starostlivosť a liečbu maloletého, ale zbavil sa zodpovednosti tým, že dieťa hneď priniesol matke domov. Pri odovzdaní maloletého otec prosil matku, aby tieto skutočnosti, že sa nevie postarať o maloletého, neuviedla na súde.

Matka v kontexte uvedeného má za to, že otec stále nezvláda kritické situácie s maloletým, v týchto situáciách ho odovzdáva matke do jej starostlivosti. Ako ďalší príklad matka uvádza, že maloletého jej viackrát odovzdal pomočeného, pričom maloletý sa nepomocuje v jej prítomnosti ani v prítomnosti inej osoby, maloletý nie je plienkovaný už 10 mesiacov. Otec nemal zabezpečené náhradné oblečenie, aby maloletého mohol prezliecť do suchého, matke maloletého odovzdal v premočenom oblečení. Otec napriek žiadostiam matky, neberie ohľad na maloletého, neberie ohľad na jeho zdravotný stav a vystavuje ho v čase choroby možnosti zhoršenia jeho zdravotného stavu, keď v čase, kedy bol maloletý

chorý, pršalo a matka prosila otca o zabezpečenie dopravy pre maloletého autom alebo taxíkom, otec túto žiadosť odignoroval a s maloletým išli na hotel peši, v daždi bez daždnika pri teplote 3°.

Podporujúc uvedenú argumentáciu matka zastáva názor, že otec vo svojom návrhu dostatočne neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov, neuviedol také rozhodujúce skutočnosti, pri ktorých by malo dôjsť k zmene úpravy styku určenej Uznesením Okresného súdu Lučenec sp. zn. 17P/59/2022-559 zo dňa 10.1.2024. Návrh otca čo do obsahu nie je osvedčením takých rozhodujúcich skutočností, pri ktorej by mohol súd nateraz vôbec uvažovať o tom, že mu vyhoví. Uvedené je deklarované navyše aj vo vyjadrení kolízneho opatrovníka.

Matka naopak súdu uviedla také relevantné okolnosti, ktoré aktuálne vylučujú možnosť rozšírenej úpravy stykov otca s maloletým. Matka naďalej zastáva názor, že otec nedokáže komplexne zabezpečiť starostlivosť o maloletého v každom párnom kalendárnom týždni v roku v čase od piatka 15.30 hod. do nedele do 18.00 hod., pretože na takéto rozsiahly celovíkendový styk a na tak rozsiahle odlúčenie od matky maloletý nie je pripravený. Pre maloletého v jeho veku a pri jeho citovej naviazanosti na matku by to bol extrémny šok a priveľká psychická záťaž pri tak výraznej zmene v prostredí, jeho zvykoch a v osobe, ktorá mu dennodenne poskytuje starostlivosť a zvláda s ním všetky situácie a neočakávané udalosti.

Konanie otca je podľa matky len úmyselným konaním voči matke prostredníctvom maloletého, nakoľko sa do dnešného dňa nevyrovnal s tým, že ho matka opustila. Maloletý má zdravotné problémy po každom styku s otcom, kedy to už samotná pediatrička zhodnotila, že zdravotný stav maloletého je ovplyvňovaný stresom a strachom, pričom má navštevovať psychológia a dokonca je odporúčaný k psychiatrovi. Okresný súd v danej veci rozhoduje iba o neodkladných opatreniach, ktoré prevzali charakter rozhodnutí vo veci samej. Matka poukazuje na to, že pokiaľ by otcovi skutočne záležalo na maloletom a pokiaľ by skutočne vnímal jeho potreby, nepodával by takéto návrhy, ktorými môže spôsobiť maloletému väčší a väčší stres a strach. Pokiaľ sa otec domnieva, že autoritatívne, rozhodnutím súdu docieli širší časový interval styku, ktorým sa mu podľa neho zabezpečí lepší vzťah s maloletým, tak je to práve naopak, čo potvrdila aj psychologička H., ktorá otcovi povedala, že ak bude na syna tlačiť a ak by nešťastnou náhodou súd určil styk 8 a viac hodín denne, dosiahnete iba to, že ho syn iba znenávidí.

Matka ďalej poukázala na postavenie kolízneho opatrovníka v danom konaní, nakoľko zo strany otca sú vyjadrenia kolízneho opatrovníka stále spochybňované. Funkciou kolízneho opatrovníka je povinnosť chrániť práva a právom chránené záujmy dieťaťa v konaní. Kolízny opatrovník pri ochrane práv dieťaťa zohľadňuje aj názor dieťaťa k prejednávanej veci, ak je to v jeho záujme. Podľa článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Záujem dieťaťa, tak ako to má na zreteli zákon o rodine v najširšom slova zmysle, možno pre účely výkonu funkcie kolízneho opatrovníka chápať ako zabezpečenie priaznivého a všestranného psychického, fyzického a sociálneho vývinu dieťaťa, najmä uspokojovaním jeho potrieb. Kolízny opatrovník, aj keď nie je účastníkom konania, v konaní pred súdom má postavenie účastníka konania, má okrem iného právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré vyšli v konaní najavo, navrhovať vykonanie procesných dôkazov, prípadne navrhovať ďalšie dokazovanie, a taktiež navrhovať súdu, ako má vo veci rozhodnúť vzhľadom na záujem dieťaťa a názor dieťaťa k prejednávanej veci, ktorý súdu prezentuje. Vyjadrenia kolízneho opatrovníka na pojednávaní ústne do zápisnice, ako i písomná správa doručená súdu sú z procesného hľadiska dôležité dôkazy, ktoré významnou mierou prispievajú k objektívnemu posúdeniu veci, najmä ako má súd v záujme dieťaťa o úprave výchovných pomerov dieťaťa rozhodnúť. Preto ústne vyjadrenie a správa zo zisťovania pomerov musia byť podložené reálnymi úkonmi, ktoré orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately vo veci vykonal. Zároveň vyjadrenie kolízneho opatrovníka musí byť presvedčivé, keďže spolu s písomnou správou sú dôkazom, resp. dôkazným prostriedkom. Súčasťou písomnej správy kolízneho opatrovníka zo zisťovania pomerov dieťaťa, ako i jeho ústneho vyjadrenia na pojednávaní je návrh (odporúčanie) súdu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, pričom tento musí byť v súlade so záujmom dieťaťa. Návrh (odporúčanie) kolízneho opatrovníka, akým spôsobom má súd upraviť rodičovské práva a povinnosti, musí sledovať záujem dieťaťa, musí byť riadne zdôvodnený, podložený vecnými argumentmi a musí byť presvedčivý.

Matka má za to, že Okresný súd Lučenec v danej veci má prihliadať na postavenie a vyjadrenia kolízneho opatrovníka, keďže sa jedná o objektívne a nezaujaté hodnotenie osoby, ktorá háji práva a právom chránené záujmy maloletého, a predpokladá, resp. vie korektne zhodnotiť na základe šetrení a dôkazov vykonaných v rámci konania, čo je pre maloletého najlepšie a v jeho prospech.

7. Podľa § 2 ods. 1, 2 Civilného mimosporového poriadku (ďalej „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

8. Podľa § 324 ods. 1, 2, 3 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču strán a bez nariadeného pojednávania.

11. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

12. Podľa § 330 ods. 1 a 2 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

13. Podľa § 360 ods. 1 CMP, neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

14. Podľa § 361 CMP, súd nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem.

15. V konaní starostlivosti o maloleté dieťa je nariadenie neodkladného opatrenia na mieste, ak si to vyžaduje verejný záujem § 361 CMP. Ustanovenia § 360 a nasl. CMP odrážajú úpravu v mimosporových konaniach, v ktorých sa ponecháva širší priestor pre ingerenciu štátu a realizáciu verejnej moci pri poskytovaní právnej ochrany, a to z úradnej povinnosti, s cieľom ochrany práv účastníkov pri súčasnom presadzovaní verejného záujmu, ak si to vyžaduje neodkladná ochrana práv a právom chránených záujmov. Z charakteru neodkladného opatrenia taktiež vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Vo všetkých veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je prvoradý záujem maloletého dieťaťa. Súd zároveň poukazuje na ustanovenie § 325 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie aspoň jedného zo zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to z rozhodujúcich skutočností uvedených v návrhu, prípadne vyjadreniach účastníkov konania k podanému návrhu a v prípade konania vo veciach starostlivosti o maloleté deti, aj bez návrhu. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych vzťahov a potreba ich úpravy musí byť vždy bezodkladná, to znamená naliehaná a nevyhnutná.

16. Z vyjadrenia účastníkov konania má súd preukázané, že styk v rozsahu, v akom sa realizuje na základe uznesenia č. k. 17P/59/2022-559 zo dňa 10.01.2024 maloletému vyhovuje, zvykol si naň, pričom matka na pojednávaní dňa 12.02.2024 jednoznačne potvrdila, že sa uvedený rozsah styku ukázal pre maloletého ako prospešný a v záujme maloletého dieťaťa.

Až následne po doručení návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia matka dňa 02.04.2024 v žiadosti o odročenie pojednávania uviedla, že matke bolo pediatrom odporúčané, aby s maloletým dieťaťom navštívila detského psychológa, pretože maloletý je aktuálne po každom styku s otcom chorý a je tu podozrenie na psychosomatický základ. Matka zároveň uviedla, že zabezpečí do konania lekársku správu od detského psychológa po vyšetrení maloletého. Uvedené vyšetrenie bolo realizované dňa 18.04.2024, správa z predmetného vyšetrenia do konca lehoty na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd predložená nebola - podľa tvrdenia matky z dôvodu dočasnej práceneschopnosti klinickej psychologičky C. E. K., PhD.

Súd však poukazuje na vyjadrenie kolízneho opatrovníka zo dňa 15.04.2024, ktorý potvrdil, že styk otca s maloletým A. v rozsahu upravenom uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 17P/59/2022-559 zo dňa 10.01.2024 maloletý A. neodmieta a za daných okolností si maloletý zvykol na odlúčenie od matky počas dňa. Mal za to, že touto úpravou je aktuálne zachovaná primeraná kontinuita výchovného vplyvu otca, s prihliadnutím na nízky vek dieťaťa z hľadiska jeho psychomotorického vývoja, ako aj jeho denného režimu.

17. Z vyjadrenia matky ako aj z vyjadrenia kolízneho opatrovníka má súd preukázané, že matka nebráni maloletému v styku s otcom v rozsahu upravenom uznesením č. k. 17P/59/2022-559 zo dňa 10.01.2024 (uvedenú skutočnosť nerozporoval ani otec), avšak matka ani kolízny opatrovník sa nestotožnili s rozsahom styku otca s maloletým A., ktorý chce otec neodkladným opatrením dosiahnuť (oprávnenie otca stýkať sa s maloletým A. v každom párnom kalendárnom týždni v roku v čase od piatka 15.30 hod. do nedele do 18.00 hod.). V tejto časti sa súd stotožnil s názorom matky a kolízneho opatrovníka, že rozšírenie styku otca s maloletým A. z rozsahu každého párneho týždňa v roku v počte 8,5 hodiny v sobotu a 4 hodiny v nedeľu na obdobie celého víkendu každý párný týždeň od piatka 15.30 hod. do nedele do 18.00 hod. je takou zmenou v živote maloletého dieťaťa, ktorú by vzhľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť nemusel zvládnuť (odlúčenie od matky na viac ako dva dni), preto je potrebné k rozšíreniu styku otca s maloletým pristupovať postupne takým tempom, ktorý bude pre maloleté dieťa ľahšie zvládateľné.

19. Preto pokiaľ ide o zmenu dočasnej úpravy styku otca s maloletým A., súd vzhliadol potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania, nakoľko z vyjadrenia všetkých účastníkov konania mal súd preukázané, že došlo k zlepšeniu vzájomného vzťahu otca a maloletého, čo odôvodňuje rozšírenie dočasne upraveného styku. Zároveň je však zmene úpravy styku pristupovať tak, aby neprímerane nezaťažovala maloleté dieťa (postupne predlžovanie času maloletého s otcom).

18. Na základe uvedeného súd preto dospel k záveru, že je potrebné pristupovať k rozšíreniu styku otca s maloletým A. postupne tak, aby nedochádzalo k emočnému preťaženiu dieťaťa vplyvom odlúčenia od matky, avšak zároveň dať otcovi priestor na rozvíjanie vzťahu so synom, a to vrátane nočného prespávania u otca. Preto súd dospel k záveru, že je dôvodné rozšírenie styku otca s maloletým dieťaťom aj na obdobie nočného spánku, a to v rozsahu každého párneho týždňa v roku od soboty od 8.30 hod. do nedele nasledujúceho dňa do nedele do 12.30 hod. Matka sa voči prespávaniu maloletého u otca ohradila obavami, kde sa maloletý bude nachádzať, nakoľko otec neuviedol, či plánuje cestovať s maloletým do F. alebo zotrvať v G. H. a prespať s maloletým na hotelovej izbe a ak bude zotrvať v G. H., tak či s maloletým bude vždy v inom hoteli, ak bude obsadený hotel z predchádzajúceho styku, pričom ak by dochádzalo k zmene hotelov a hotelových izieb, pre dieťa by každý takýto styk predstavoval stres a strach z neznámeho. Tu poukazuje súd na tú skutočnosť, že otec vo vyjadrení zo dňa 22.04.2024 vyvrátil domnienku, že by chcel s maloletým v priebehu troch dní (od piatka do nedele) absolvovať s maloletým cestu z G. H. do F. a späť, zároveň rozsah styku ako je uvedené vyššie toto ani neumožňuje. Pokiaľ však ide o otázku, či zmena miesta realizácie styku otca s maloletým spočívajúca v zmene hotelovej izby môže maloletému spôsobiť stres alebo strach z neznámeho, podľa názoru súdu by sa uvedené (strach dieťaťa z neznámeho prostredia) preukázalo už skôr pri opakovanej zmene bydliska matky s maloletým, ktorú skutočnosť matka nikdy v konaní neuviedla. Avšak súd dáva tiež do pozornosti otcovi, že za účelom zotrvania maloletého v starostlivosti otca počas nočného spánku je potrebné, aby maloletému vytvoril tomu zodpovedajúce podmienky, a to zabezpečil maloletému potrebné hygienické potreby, pyžamo, prezuvky a náhradné oblečenie, ktoré je nevyhnutne potrebné pre zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloleté dieťa. Pokiaľ ide o matkou a kolíznym opatrovníkom namietanú nepripravenosť maloletého na zotrvanie v starostlivosti otca počas noci, tu má súd za to, že kým maloletý neskúsi u otca tráviť čas aj počas noci, nie je možné zistiť jeho pripravenosť, resp. nepripravenosť spať v domácnosti otca. Zároveň súd dáva do pozornosti, že otec sa bude s maloletým vždy zdržiavať v bezprostrednej blízkosti matky, čo umožňuje otcovi v prípade nepokoja maloletého, tohto vrátiť aj v nočných hodinách späť matke. K uvedenému záveru súd dospel aj na základe vyjadrenia matky, ktorá (snažiac sa preukázať, že otec stále nezvláda kritické situácie s maloletým) potvrdila, že v prípade zložitej situácie (spomenuté náhle tráviace ťažkosti maloletého) automaticky kontaktuje matku a v prípade, že dospeje k záveru, že situáciu nezvláda, odovzdá maloletého do starostlivosti matky. Z konania otca je zrejmé, že rovnako bude otec postupovať aj v prípade, že maloletého nebude vedieť uložiť na nočný spánok.

19. Na základe vyššie uvedených skutočností súd teda dospel k záveru, že otec preukázal naliehavú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania, a to v potrebe rozšíriť styk otca s maloletým o

nočné prespávanie, nakoľko prehlbovanie vzťahu maloletého dieťaťa s druhým rodičom je jednoznačne v záujme maloletého dieťaťa (uvedené je zrejme aj z vyjadrenia kolízneho opatrovníka), matka na základe jej vyjadrenia k uvedenému rozšíreniu dobrovoľne nepristúpi a otec má preukázateľne záujem zabezpečovať starostlivosť synovi v rozsahu širšom ako je doterajšia úprava styku. Preto mal súd za to, že je v záujme maloletého, aby si maloletý postupne vytváral návyk nočného prespávania v starostlivosti druhého rodiča a to každý páry týždeň v roku zo soboty na nedeľu (kedy bude maloletý v starostlivosti otca od soboty od 8,30 hod. do nedeľe do 12,30 hod.), teda maloletý zotrvá v starostlivosti otca aj počas noci dvakrát (výnimočne trikrát) v rámci mesiaca, čo je podľa súdu zatiaľ postačujúce. Takto upravený styk otca s maloletým A. je oproti pôvodnej úprave rozšírený z pôvodných 12,5 hodín za víkend na 28 hodín počas víkendu vrátane noci (počas párných týždňov v mesiaci), čo predstavuje predĺženie času stráveného s otcom len o 15,5 hodiny, ktoré predĺženie podľa názoru súdu nepredstavuje tak razantný zásah do starostlivosti matky, ktorý by mohol ohroziť riadny vývoj maloletého. Pokiaľ matka poukázala na závery uznesenia Krajského súdu v Žiline v rozhodnutí 12CoP/94/2023-458 zo dňa 29.09.2023, súd poukazuje, že odvolací súd odôvodnil zmenu úpravy styku s ohľadom na vek dieťaťa (2 roky) a jeho denný režim. Mal za to, že čas styku otca s maloletým určený súdnym rozhodnutím medzi 12.30 hod. kedy by bolo povinnosťou otca dieťa matke odovzdať a 14.00 hod. s povinnosťou matky dieťa otcovi odovzdať je neprimeraný pre zabezpečenie spánku dieťaťa v obedňajších hodinách (potreba prípravy dieťaťa na spánok s ohľadom na vek dieťaťa spojená aj s jeho kojením a uspávaním). Odvolací súd preto považoval za odôvodnené upraviť styk otca s maloletým každú páru sobotu v mesiaci od 08.30 hod. do 11.30 hod. a od 15.00 hod. do 17.30 hod. Uvedené námietky odvolacieho súdu spojené so spánkovým režimom maloletého (dodržiavanie času spánku, kojenie maloletého) v tomto štádiu konania nepredstavuje prekážku realizácii styku otca s maloletým v rozsahu určenom týmto rozhodnutím, nakoľko starostlivosť otca o maloletého bude zabezpečená kontinuálne počas celého časového rozsahu styku (bez potreby odovzdávania maloletého matke, teda okrem situácie, kedy to bude potrebné vzhľadom na správanie sa maloletého), pričom uspaniu dieťaťa nepredchádza kojenie matkou.

20. Úprava pomerov účastníkov konania upravená neodkladným opatrením má dočasný charakter. Účinnosť tohto neodkladného opatrenia zanikne dňom nadobudnutia právoplatnosti meritórneho rozhodnutia.

21. Podľa § 363 CMP, súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

22. V prípade preukázania matkou tvrdených skutočností, že vplyvom stresu sa u maloletého psychické problémy prejavujú zvýšenou chorobnosťou a uvedená skutočnosť (zvýšená chorobnosť maloletého po kontakte s otcom ako reakcia na psychické preťaženie maloletého) bude jednoznačne preukázaná správou z vykonaného vyšetrenia klinickej psychologičky, ktorú rodičia spolu s maloletým navštívili, bude súd postupovať podľa odporúčania psychologičky a v prípade potreby ochrany zdravia maloletého dieťaťa rozsah styku otca s maloletým zmení.

23. Toto neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením (§ 332 ods. 1 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Žiline, a to písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 ods. 1, 2 CMP, je odvolanie možné odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 64 CMP, zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Podľa § 65 CMP, odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

Podľa § 66 CMP, odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

Podľa § 67 CMP, na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.